

[Axel Sørensen.]

ved almindelig vurdering. Denne beføjelse kan også overføres på grunde, der endnu ikke er bebygget, men agtes bebygget som i stk. 1 a anført, men fritagelsen bliver da at betragte som en slags henstand, der ifølge forslaget ikke kan gives for mere end 5 år ad gangen.

For de ubebyggede ejendomme, som af ejeren udnyttes til egen næringsdrift, som f. eks. her omkring København til gartneribrug, skal der tilstås hel eller delvis fritagelse for at svare grundstigningsskyld af de beløb, hvormed den reducerede grundstigning er steget udover den reducerede grundstigning, der blev konstateret ved ejendommens første almindelige vurdering. Fritagelsen er dog gjort betinget af, at ejeren på fyldestgørende måde godtgør, at den konstaterede grundstigning ikke har været ledsaget af en tilsvarende udbytteforøgelse.

Disse mange fritagelsesbestemmelser vil sikkert give øget administrationsarbejde. Der skal nemlig indhentes et stort oplysningsmateriale, og alle, der har haft lidt tilknytning til skattemæssige forhold, ved, hvor svært det er at få halet oplysninger ud af folk, selvom det kan være til deres eget gavn.

§ 20, stk. 1 b, som angår boligforeninger, forekommer mig at være noget uklar. F. eks. kan en boligforeningsejendom kun fritages for den nye grundstigningsskyld efter reglerne i stk. 1 a, dersom ejendommen kun indeholder een lejlighed.

Når denne debat er til ende, går lovforslaget formentlig til behandling i et udvalg og vil sikkert dør blive udsat for ændringer, forhåbentlig uden at man i alt for høj grad skader det, der i virkeligheden er det samfundstjenlige i forslaget, nemlig at sikre det fælles samfund den rimelige part af de samfundsskabte værdier, som det har krav på; i så henseende skal jeg på det radikale venstres vegne tilsiige vort medarbejderskab.

Alfred Jensen: Jeg finder det urimeligt, at vi her for fjerde gang skal foretage en første behandling af et lovforslag om grundstigningsskyld. Det er så meget mere urimeligt, som der netop tiltrænges en ændring af den lovgivning, vi har på dette område. Enhver havde vel regnet med, at når et folketingsudvalg tre gange grundigt havde behandlet de forslag, som finansministeren pligtsskyldigt har fremsat, ville det være tilstrækkeligt til at få lovgivningen ført til ende i begge ting.

Nu er vi imidlertid i den situation, at vi skal på den for fjerde gang, og så hører

man oven i købet, at der skal en langvarig og grundig behandling til. De toner fremkalder hos en absolut ikke nogen forvisning om, at dette lovforslag bliver hurtigt behandlet, og der opstår faktisk en vis betænkelighed: bliver man færdig i denne omgang? Jeg vil gerne tilslutte mig det ærede medlem hr. Axel Sørensens håb om, at det må lykkes at få lovforslaget gjort færdigt i denne samling.

Derudover vil jeg gerne komme med nogle andre bemærkninger. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, det har jeg gjort ved tidligere lejligheder. Jeg vil blot slå fast, at det forslag, der før har været til behandling, efter vor opfattelse var utilstrækkeligt i affattelsen på en lang række områder. Det væsentlige ved det hele er dog, at der skabes sikkerhed for en rimelig vurdering. Nu har ærede medlemmer her i dag stået og talt om fejlvurderinger, de urimeligt høje vurderinger. Enkelte er måske for høje, men for det store flertals vedkommende er vurderingerne altfor lave, og det har betydet en belastning for adskillige købere. Selve vurderingsspørgsmålet er derfor vigtigt og bør naturligvis løses, for ellers er denne lovgivning ikke meget værd.

Dernæst har jeg på mit partis vegne udtrykt betænkelighed ved de forskellige tillæg, der er blevet lagt til grundbeløbene. Vi har fundet, at det var aldeles urimeligt, som disse tillæg var udregnet og begrundet. Således var det før, og det ændrede forslag, som foreligger her, forekommer os absolut ikke at være bedre, tværtimod, men jeg indrømmer ligesom andre talere, at der er punkter, der er noget vanskelige at overskue for en lægmand. Jeg kan f. eks. ikke afgøre, hvor stor en forringelse det er, og om det betyder en forringelse, at man går over til at lade den 10. almindelige vurdering være nulpunktet ved beregning af fremtidig afgiftspligtig stigning. Jeg er ikke i stand til at afgøre det, men for mig ser det ud, som om det er en forringelse. På samme måde er det med de to kendte tillæg. Jeg må måske hellere for en ordens skyld gøre opmærksom på, at jeg har udtalt mig imod, at der ydes et særligt tillæg til grundbeløbet, når fradraget for udgifter vedrørende grundforbedringer er bortfaldet, og at vi heller ikke fandt det rimeligt, at man gav et almindeligt tillæg efter den kommende 10. vurdering til samtlige grundbeløb.

Men de to beløb, der interesserer mig særligt — eller interesserede mig, må jeg sige, for for øjeblikket er der kun eet beløb til behandling —, er det tillæg, der tidligere blev betegnet som tillæg 1, konjunkturtillæg.